

DE VITA ÄNGLARNA

De vita änglarna har ännu inte anlänt.

Fikonträdens frukter faller torra till marken.
Gräset ruvar under vallmo.
Marmorskuggor lägger ljus, över senkvällens grenar.

Dunkelt spårljus.

Här sveper en vind genom Propyléernas hålrum.

Hundar glider med tysta språng genom Philopoppuskullens gläntor.

Och Lykabettos tindrar med en vinterbackes upplysta spår.

Ännu lever en ljum natt, som kan leda allt högre och högre.

Men nu: det är tid för avsked.

Tid att lämna pelardalens inbyggda ro, under en vit vinges
natt och vila.

Lämna marmorblockens svala tyngd och rosa, oskyldiga kyssar runt
Athenas upplysta hals.

Tid, att låta Sokrates komma till tals; låta honom vandra
över nattens torg med gemensamt öde, obevekligt nära.

Men de vita änglarna har ännu inte anlänt.

Hans-Evert Renérius